

درباره روز جهانی زن

۱۹۱۷ در پس زمینه جنگ، زنان در روسیه بار دیگر اعتراض و اعتصاب را برای "نان و صلح" در آخرین یکشنبه ماه فوریه (که در ۸ مارس طبق تقویم میلادی سقوط کرد) انتخاب کردند. این اعتراضات به اعتصاب های روزانه کارگران از همه بخش ها برای تهیه نان، حقوق بهتر و پایان دادن به خودکامگی افزایش یافت. چهار روز بعد، تزار استعفا داد و دولت موقت به زنان حق رأی داد. این احتمالاً با اهمیت ترین نتیجه در بین تظاهرات روز جهانی زن در هر زمان بود.

در سال ۱۹۲۷ در شهر گوانگجو چین ۲۵۰۰۰ زن و مرد حامی راهپیمایی برگزار شد. روز جهانی زن ۱۹۴۹ با تعطیلات رسمی زنان در چین با تعطیلات نیم روزه.

۱۹۶۵ روز جهانی زن در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی به عنوان روز غیر کاری اعلام شد.

این روز عمدتاً در تعطیلات کمونیستی باقی مانده بود تا اینکه در حدود سال ۱۹۶۷ توسط فمینیست های موج دوم تصویب شد.

این روز دوباره به عنوان روز فعالیت ظهور کرد و گاهی به عنوان "روز جهانی مبارزه زنان" شناخته می شود.

در دهه های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، چپ ها و سازمان های کارگری به گروه های زنان پیوستند که خواستار حقوق برابر، فرصت اقتصادی برابر، حقوق قانونی برابر، حقوق تولید مثل، مراقبت از کودکان با یارانه و جلوگیری از خشونت علیه زنان بودند.

۱۹۱۳ روز جهانی زن همچنین به مکانیزمی برای اعتراض به جنگ جهانی اول تبدیل شد. به عنوان بخشی از جنبش صلح، زنان روسی اولین روز جهانی زنان خود را در آخرین یکشنبه ماه فوریه برگزار کردند. در جای دیگر اروپا، در حدود ۸ مارس سال بعد، زنان یا در اعتراض به جنگ و یا برای ابراز همبستگی با سایر فعالان تجمع هایی برگزار می کردند.

۱۹۱۵ خسته از جنگ. با شروع جنگ جهانی اول، اجتماع عظیمی از زنان در هلند در ۱۵ آوریل برگزار می شود. شرکت کنندگان شامل بیش از ۱۳۰۰ زن از بیش از ۱۲ کشور هستند.

روز جهانی زن یک روز جهانی است که از موفقیت های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی زنان تجلیل می کند. این روز همچنین دعوت به عمل برای تسریع برابری جنسیتی است. همزمان با گردهم آمدن گروه ها برای جشن گرفتن دستاوردهای زنان یا گردهمایی برای برابری زنان، فعالیت چشمگیری در سطح جهان مشاهده می شود.

روز جهانی زن را می توان در سال ۱۹۰۸ جستجو کرد زمانی که هزاران زن که با لباس کار در شهر نیویورک اعتصاب کردند و در اعتراض به شرایط کار خود در این شهر راهپیمایی کردند.

اما اولین نقطه عطف در زمان دورتری بود - در سال ۱۸۴۸. الیزابت کدی استنتون و لوکتربیا موت چند صد نفر را در اولین کنوانسیون حقوق زنان در نیویورک جمع کردند. آنها با هم خواستار حقوق مدنی، اجتماعی، سیاسی و مذهبی زنان در اعلامیه احساسات و قطعنامه ها شدند. جنبشی متولد شد.

۱۹۱۰ روز زن، با شخصیت بین المللی، برای احترام به جنبش حقوق زنان و ایجاد حمایت برای دستیابی به رأی گیری جهانی برای زنان، تاسیس شد. آنها علاوه بر حق رأی و تصدی سمت های دولتی، حقوق زنان برای کار، آموزش حرفه ای و پایان دادن به تبعیض در کار را خواستار شدند.